

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESA

LĒMUMS PAR TIESVEDĪBAS IZBEIGŠANU LIETĀ NR. 2009-104-01 UN LIETĀ NR. 2009-109-01

Rīgā

2010. gada 19. janvārī

Latvijas Republikas Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas rīcības sēdes priekšsēdētājs Gunārs Kūtris, tiesneši Kaspars Balodis, Aija Branta, Juris Jelāgins, Kristīne Krūma un Viktors Skudra,

izskatījusi lietu Nr. 2009-104-01 „Par likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012.gadam” 3.panta pirmās daļas, ciktāl tā attiecas uz valsts vecuma pensiju, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam” (turpmāk – lieta Nr. 2009-104-01) un lietu Nr. 2009-109-01 „Par likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012.gadam” 3. panta pirmās daļas, ciktāl tā attiecas uz valsts vecuma pensiju, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91. un 109. pantam” (turpmāk – lieta Nr. 2009-109-01)

konstatēja:

1. Latvijas Republikas Saeima 2009. gada 16. jūnijā pieņēma likumu „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” (turpmāk – Izmaksu likums). Šā likuma 3. panta pirmā daļa noteica, ka „laika periodā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 31. decembrim valsts vecuma pensiju un saskaņā ar nolikumu „Par izdienas pensijām” un nolikumu „Par iekšlietu iestāžu ierindas un komandējošā sastāva darbinieku pensijām (darba devēju pensijām)” piešķirto izdienas pensiju saņēmējam, kurš ir obligāti sociāli apdrošinātā persona (darba ņēmējs vai pašnodarbinātais) atbilstoši likumam „Par valsts sociālo apdrošināšanu”,

izmaksā 30 procentu apmērā no atbilstoši normatīvajiem aktiem piešķirtās pensijas apmēra ar tā mēneša pirmo datumu, kas seko mēnesim, kurā pensijas saņēmējs ir kļuvis par obligāti sociāli apdrošināto personu (darba ņēmēju vai pašnodarbināto) atbilstoši likumam „Par valsts sociālo apdrošināšanu”.

Lieta Nr. 2009-104-01 pēc pieteikuma iesniedzējas – Larisas Paramonovas – pieteikuma tika ierosināta 2009. gada 30. oktobrī par Izmaksu likuma 3. panta pirmās daļas, ciktāl tā attiecas uz valsts vecuma pensiju (turpmāk – apstrīdētā norma), atbilstību Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1. un 109. pantam. Savukārt lieta Nr. 2009-109-01 pēc pieteikuma iesniedzēja – Nikolaja Terentjeva – pieteikuma par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 1., 91. un 109. pantam tika ierosināta 2009. gada 7. decembrī. Pieteikumos norādīts, ka apstrīdētā norma neatbilst no Satversmes 1. panta izrietošajam tiesiskās palāvēības principam, Satversmes 91. pantā noteiktajam vienlīdzības principam un Satversmes 109. pantā noteiktajām personas pamattiesībām uz sociālo nodrošinājumu.

2. Satversmes tiesa 2009. gada 21. decembrī pieņēma spriedumu lietā Nr. 2009-43-01 „Par likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 2. panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam un 3. panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91., 105. un 109. pantam” (turpmāk – spriedums lietā Nr. 2009-43-01). Ar šo spriedumu par neatbilstošu Satversmes 1. un 109. pantam un spēkā neesošu no tā pieņemšanas brīža tika atzīta arī apstrīdētā norma.

Satversmes tiesa s e c i n ā j a:

3. Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punkts paredz, ka tiesvedību lietā var izbeigt līdz sprieduma pasludināšanai ar Satversmes tiesas lēmumu, ja pasludināts spriedums citā lietā par to pašu prasījuma priekšmetu.

Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmā daļa kopumā ir vērsta uz to, lai nodrošinātu Satversmes tiesas procesa ekonomiju un Satversmes tiesai nebūtu jātaisā spriedums lietās, kurās strīds vairs nepastāv (*sk. Satversmes tiesas 2007. gada 12. jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2007-06-03 11.2. punktu*).

Spriedumā lietā Nr. 2009-43-01 tika atzīts, ka līdzīgā situācijā kā pieteikuma iesniedzēji atrodas arī visas tās personas, uz kurām attiecas Izmaksu likuma 2. panta pirmā daļa un 3. panta pirmā daļa. Tādējādi šīs normas ir atzīstamas par spēku zaudējušām no to pieņemšanas brīža attiecībā uz visiem pensiju saņēmējiem, kurus tās skar (*sk. Satversmes tiesas 2009. gada 21. decembra sprieduma lietā Nr. 2009-43-01 34. punktu*).

Līdz ar to ar spriedumu lietā Nr. 2009-43-01 Satversmes tiesa jau ir novērsusi strīdu, kas pastāv arī lietā Nr. 2009-104-01 un lietā Nr. 2009-109-01.

Pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 29. panta pirmās daļas 5. punktu, Satversmes tiesa

nolēma:

izbeigt tiesvedību lietā Nr. 2009-104-01 „Par likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 3. panta pirmās daļas, ciktāl tā attiecas uz valsts vecuma pensiju, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 109. pantam” un lietā Nr. 2009-109-01 „Par likuma „Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 3. panta pirmās daļas, ciktāl tā attiecas uz valsts vecuma pensiju, atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91. un 109. pantam”.

Lēmums nav pārsūdzams.

Rīcības sēdes priekšsēdētājs

G. Kūtris